

у відтворенні стада. Так, якщо в 1967 р. від 100 корів було одержано 83 теляти, то в 1975 р. — 85 (табл. 4).

З року в рік значна кількість господарств одержують від 100 корів по 95 телят і більше (табл. 5).

Проте нашим завданням є на основі узагальнення досвіду передовиків по відтворенню стада домогтися одержання від 100 корів по 100—105 телят. Це дасть змогу значно підвищити продуктивність тварин і успішно виконувати завдання по виробництву та продажу державі продуктів тваринництва.

ВІДТВОРЮВАЛЬНІ ФУНКЦІЇ КОРІВ ПІД ВПЛИВОМ ФОСФОРНИХ СПОЛУК *

Д. Д. ГРЕБЦОВ, науковий співробітник

Український науково-дослідний інститут тваринництва степових районів
ім. М. Ф. Іванова «Асканія-Нова»

Сучасними дослідженнями доведено, що відтворювальна функція сільськогосподарських тварин більшою мірою залежить від повноцінної годівлі, ніж всі інші функції організму.

Серед факторів, що визначають повноцінність годівлі тварин, істотне значення мають мінеральні солі, зокрема фосфорні сполуки. Відомо, що фосфор в організмі тварин бере активну участь в обміні речовин та енергії. Хронічний дефіцит фосфору супроводжується у тварин порушенням вуглеводно-жирового і азотного обміну. Завершуються наслідки фосфорного голодування демінералізацією або патологією мінералізації кістяка, зниженням продуктивності, погрішеннем здоров'я та різким зниженням відтворювальної функції організму (І. С. Попов, 1946; П. Д. Пшеничний, 1959; Г. І. Кісельов, 1969).

До останнього часу на Україні, як і в інших районах нашої країни, у раціонах корів спостерігався великий дефіцит фосфору (25—35% норми) і надлишок кальцію (17—25% норми; Г. Кліценко, 1975). Про вміст фосфорних сполук в організмі тільних та лактуючих корів судять насамперед за вмістом неорганічного фосфору в крові. Дослідженнями І. Чижика (1959) доведено, що в сироватці крові міститься 4—6 мг% неорганічного фосфору. За даними Г. Белехова та А. Чубинської (1969), його вміст дорівнює 4,5—5,15 мг%. Наявність неорганічного фосфору нижче або вище цього рівня вважають як показник фосфорної нестачі або порушення фосфорного обміну.

У наших дослідах (1971—1972 рр.) наявність неорганічного фосфору в сироватці крові великої рогатої худоби була нижче норми на 14—40% у стійловий, та на 30—57% у пасовищний періоди.

Враховуючи особливе значення мінеральної годівлі при нестачі фосфору в кормах, ми провели дослідження, спрямовані на вив-

* Науковий керівник — доктор біологічних наук Ю. Л. Максимов.

чення впливу фосфорної підгодівлі на відтворювальні функції корів.

Дослідження проводили в умовах радгоспу ім. XIX партз'єзу Чаплинського району Херсонської області на коровах червоної степової породи у два періоди: зимовий (січень—лютий) та літній (липень—серпень). У зимовий період для досліду відбрали 46 ялових корів (строк від останнього отелення до постановки на дослід становив 110—205 днів). Всіх піддослідних тварин розділили за принципом аналогів на дві групи — контрольну і дослідну, по 23 голови у кожній. Тварин контрольної групи годували за господарським раціоном, до складу якого входила солома пшенична — 6 кг, силос кукурудзяний — 20, жом буряковий — 0,5 та комбікорм — 1 кг. У раціоні містилося 5,7 к. од., 415 г перетравного протеїну, 40,4 кальцію, 14 г фосфору і 400 мг каротину.

Коровам дослідної групи протягом 40 днів нестачу фосфору (11 г) поповнювали за рахунок підгодівлі фосфорином по 79 г на голову за добу у суміші з концентратами. Контроль за відтворювальними функціями здійснювали протягом трьох статевих циклів (70 днів), починаючи з дня застосування підгодівлі.

Для рішення проблеми термінового забезпечення тварин фосфором були потрібні нові джерела компенсації нестачі фосфору. У доступній нам літературі робіт щодо впливу ін'екцій солей фосфору на відтворювальну здатність корів ми не знайшли. Тому ми вирішили вивчити вплив різних способів забезпечення тварин фосфором.

У пасовищний період для досліду відбрали 92 неплідні корови (строк від останнього отелення до постановки на дослід 64—185 днів), з яких 23 голови служили контролем, 24 голови (І дослідна група) одержували монокальційфосфат у суміші з комбікормом з розрахунку 35—40 г на голову на добу; 20 голів (ІІ дослідна група) мали вільний доступ до годівниць із сумішшю монокальційфосфату і кухонної солі у співвідношенні 1 : 1; 25 голів (ІІІ дослідна група) одержували внутрішньом'язово ін'екції 10,8% процента розчину солей фосфору по 20 мл через кожні 7 діб.

Розчин солей фосфору для ін'екцій готовили так: на 1 л дистилльованої води брали 56 г калію фосфорнокислого однозаміщеного. Для підлужування додавали 18 г ідкого натру (розвин використовували після автоклавування).

Усіх піддослідних тварин годували за раціоном, який складався з зеленої маси кукурудзи — 20 кг, зеленої маси люцерни — 20 і комбікорму — 2,7 кг. У раціоні містилося 11,2 к. од., 1397 г перетравного протеїну 155 кальцію, 35 г фосфору та 1700 мг каротину (нормами ВІТ передбачено 9,6 к. од., 1020 г перетравного протеїну, 65 — кальцію, 45 г фосфору та 400 мг каротину).

Значний дефіцит фосфору у зимовий період можна пояснити малоконцентратним силосним типом годівлі, значною кількістю сочковитих кормів у літній період та малою кількістю концентратів у раціоні протягом року, що призводить до постійного фосфорного голодування.

Вплив фосфатів на відтворювальні функції корів

Групи	Кількість корів у досліді	Наявність фосфору у раціоні, г	Прийшло в охоту та осіменено		Запліднилося від першого осіменення	
			голов	%	голов	%
<i>Зимовий період</i>						
Контрольна	23	14,05	4	17,4	2	50,0
Дослідна	23	25,05	12	52,8	8	66,7
<i>Літній період</i>						
Контрольна	23	35,0	3	13,0	2	66,6
I дослідна	24	43,14	6	25,0	5	83,3
II дослідна	20	43,17	8	40,0	6	75,0
III дослідна	25	—	16	64,0	13	81,2

Внаслідок фосфорної підгодівлі у корів дослідних груп спостерігалось значне підвищення статової активності (див. таблицю). Так, у зимовий період підгодівля фосфорином з розрахунку 79 г на голову протягом 40 днів сприяла збільшенню прояву охоти в корів у 3 рази і збільшенню заплідненості на 16,7%.

У літній період при згодовуванні монокальційфосфату по 37 г на добу разом з концормами інтенсивність прояву статової охоти в корів збільшилась на 12%, при вільному доступі до мінеральної підгодівлі — на 27%, а при застосуванні 2—3-разових внутрішньом'язових ін'екцій солей фосфору по 20 мл через кожні 7 днів — на 51%. У тварин дослідних груп, які додатково одержували фосфорні підкормки, була вищою і заплідненість, що дорівнювала 83,3; 75,0 і 81,2% проти 66,6% у контролі.

Слід зазначити, що при організації у господарствах мінеральної підгодівлі велике значення має спосіб її застосування.

Ми вважаємо, що найбільш придатним способом поповнення дефіциту фосфору є вільний доступ тварин до годівниць із сумішшю монокальційфосфату та кухонної солі (співвідношення 1 : 1). Однак 2—3-разові ін'екції солей фосфору в наших дослідах сприяли значному підвищенню статової активності та заплідненості корів при мінімальних витратах фосфорної солі.

ВИСНОВКИ

1. Усуення дефіциту фосфору у раціоні (11 г) в зимовий період за рахунок згодовування фосфорину по 79 г на голову за добу сприяє підвищенню статової активності у 3 рази і заплідненості на 16,7%.

2. Використання фосфорної підгодівлі в літній період у вигляді монокальційфосфату та ін'екцій солей фосфату забезпечило підвищення статової активності на 12—15% та заплідненості корів на 8,4—16,7%.

* ЛІТЕРАТУРА

- Попов И. С. Проблемы фосфора в кормлении сельскохозяйственных животных. «Доклады сельскохозяйственной академии им. К. А. Тимирязева», вып. 4, 1946.
- Пшеничний П. Д. Про фосфорну годівлю сільськогосподарських тварин на Україні. — «Вісник сільськогосподарської науки», 1959, № 7.
- Киселев Г. И. Обмен фосфорных соединений у животных. К., 1969.
- Клиценко Г. Т. Минеральное питание сельскохозяйственных животных. К., 1975.
- Чижик И. А. Влияние состава рациона на биохимический состав крови молочных коров. Работы Ленинградского ветеринарного института. Ленинград, 1959.
- Белехов Г. П., Чубинская А. А. Минеральное и витаминное питание сельскохозяйственных животных. Л., 1969.